

κηγόρους καὶ δικαστὰς, περιλαβὼν ἐν τρισὶ τόμοις τοὺς τε Ἑλλήν. Κώδικας καὶ ἅπασαν τὴν νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καταστήσας ἄχρηστον πᾶσαν ἄλλην συλλογὴν καὶ τῶν δικαστικῶν νόμων καὶ τῆς νομολογίας.

Ἐκ τῶν διατεθέντων σπουδαίων χειρογράφων τοῦ ἀειμνήστου Διδασκάλου τοῦ Ἔθους ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ, ὁ εὐρυμαθὴς ἀνεψιὸς αὐτοῦ κ. Φ. Οἰκονομίδης μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ παρακολουθῶν τὴν πρόσδον τοῦ ἡμετέρου ἔργου, εἰς ἐπιρρηκὴν στολισμὸν τοῦ πρῶτου τόμου τῆς «ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΣΤΟΑΣ», πλὴν ἄλλων ἐπέμψεν ἡμῶν τὰ κάτωθι δημοσιεύμενα. Πρὸς τὸν κ. Οἰκονομίδην καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν εὐγνωμοσύνας.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἄδημοσιεύτων ἔτι γνωμολογικῶν τιν' ἀρχαῖστί πεποιημένα
δίστιχα καὶ τετράστιχα.

Ἄπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγην ἂν ἐμπέσοι
Ἄλλ' οὐποτ' αὐθις ἐνοσχεθεῖτο ἄλωσεται.

Πολλοὺς μὲν οἶδα πλοῦτον ἐκ τύχης μέγαν
Κεκτημένους, ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τύχης σοφόν
Πόνῳ δὲ πολλῶ συντόνοις τε φροντίσι
Βροτοὶ δρέπονται τὴν φρενῶν εὐκαρπίαν.

* Ἄν μακρὸν εἶνος ἐν πίθῳ μείνη χρόνον
* Ἀριστον ἀνθρώποισι γίγνεται πόμα.

Ὡσπερ πεπαίνειν τοὺς φυτῶν καρποὺς χρόνος
Οὕτω τελειοῦν καὶ βροτῶν οἶδε φρένας.

Πολλοὶ νοσεῖν τὸ σῶμα, κ' ἂν ἔχωσιν εὖ,
Δοκοῦσιν· οἱ δ' αὖ καὶ μάλ' ἔρρωσθαι φρένας,
Καίπερ νοσοῦντες καὶ νόου τητῶμενοι.

Κακὸν μὲν ἐστί μὴ τιν' εὐρίσκειν ὅπερ
Ζητεῖ· κάκιον δ' εἰκότως εἶναι δοκεῖ
Τὸ μὴ ἴπολαύειν τοῦ πόνοις εὐρημένου.

Δοκεῖ τὸ Σύμπαν ἡρεμεῖν ἡμῖν, ὅταν
Κινηθ' ὁμοίως κἂν ἴσῳ χρόνῳ κύκλῳ.